

for at etablere anderledes pasningstilbud end dem, som kommunerne udbyder.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til fru Eva Kjer Hansen.

Jeg har ikke selv hørt det omtalte udtryk, men sekretæren heroppe bekræfter, at det udtryk blev anvendt af fru Sandy Brinck. Jeg vil gerne sige, at man må have så megen tillid til sin egen argumentation, at man ikke behøver at påkalde sig højere magters bistand.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Socialministeren nævnte i sit svar, at forældrene jo selv kunne gå ind og gøre deres indflydelse gældende. Kan man det? Hvis en kommunalbestyrelse, som f.eks. i det tv-indslag, der var i november, beslutter at lukke nogle børnehaver og til gengæld etablere puljeordninger, hvilke valgmuligheder har forældre i vedkommende kommune så? Hvad kan de vælge?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

I de fleste kommuner accepterer man, når forældrene vælger noget andet. Det er også mit indtryk, at der har været problemer med det i Morsø Kommune. Jeg vil meget gerne medgive, at man kan sige, at forældreindflydelsen ikke er optimal, når vi taler puljeordninger. Det er jeg indstillet på at vi gør noget ved, og at vi eventuelt stiller krav om, at der skal nedsættes forældrebestyrelser.

Når man ikke har gjort det tidligere, er det jo netop, fordi det var meningen med de her ordninger, at forældrene skulle være meget aktive i forbindelse med etableringen af dem. Så synes jeg jo selvfølgelig, det er misbrug af en god ordning, hvis man nedlægger nogle dagplejepladser og i stedet for opretter en puljeordning. Men jeg er meget indstillet på at sikre en større forældreindflydelse.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Tak for svaret, som jo var en bekræftelse på, at i det aktuelle tilfælde havde forældrene ingen valgmulighed. De var nødt til at følge kommunens beslutninger, og det er så det, som jeg forstår at socialministeren vil gå ind i.

Jeg vil så godt spørge: Hvis nu det viser sig i den undersøgelse, der kommer til påske, at der

er betydelig færre voksne rundt om børnene i puljeordningerne end i den kommunale dagpleje, vil ministeren så på den baggrund gribe ind? Ellers kommer det til at virke som bare endnu en udsættelsesmanøvre, hvor det der motto »vent og se med V og C« sådan bliver mejslet ind.

Så tankegangen er vel, at hvis det viser sig, at der er langt færre voksne, så vil ministeren også bruge sin magt i forbindelse med undersøgelsen til at gribe ind. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nej, det er ikke rigtigt forstået. Jeg synes, jeg har sagt det meget klart mange gange, at jeg ikke sparker noget til hjørne, men jeg henviser til en undersøgelse, vi er ved at lave, som vil kaste mere lys over det her område. Men jeg har sagt helt klart nej til, at jeg ønsker et loft på det her område, fordi jeg ikke mener, at det vil løse nogen problemer, fordi jeg ikke mener, at puljeordningerne generelt fungerer dårligt. Jeg tror, man desværre altid kan finde brodne kar, også i de kommunale pasningstilbud.

Men det er mit indtryk, at puljeordningerne løser nogle problemer for folk, der bor i udkantområder eller har et specielt sigte med at ville oprette noget sammen, så jeg ønsker ikke en øvre grænse på det her område, men jeg ønsker forældreindflydelse, og jeg ønsker et ordentligt tilsyn med det, der så foregår.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg kan forstå ministeren derhen, at hun ikke finder, at der skal være nogen øvre grænse for, hvor mange børn der skal være pr. voksen. Skal det forstås bogstaveligt, så det er lige meget, om det er 10 eller 20 vuggestuebørn, der er pr. voksen, eller er det i størrelsesordenen seks, syv vuggestuebørn, ministeren tænker på?

I realiteternes verden er det jo sådan i dag i nogle af puljeordningerne, at der simpelt hen fysisk set ikke er arme og ben nok til at tage hånd om børnene, der er ikke tid nok. Der er ikke tid og arme nok til at nå at skifte og made og støtte og trøste. Jeg synes nok også, det fremgik af udsendelsen fra Morsø, at der ikke rigtig var tid og overskud til at tage hånd om børnene på en måde, som man opfatter som en moderne børneopdragelse. Hvad var det, hun sagde derovrefra: Nå, I slår ikke i København?